

Richard Rohr „At' se mi tak stane“

Před několika týdny mě přišla do Albuquerque navštívit jedna rodina s třemi malými neposedy, kteří onemocněli záškrtkem. Po tři dny to v domě hlučelo, jako by tam štěkali psi! Naplnil jsem pět praček prádla – pozvraceli mi všechno v domě. Nemohl jsem uvěřit, že život může být tak tvrdý. Nebylo možné se v klidu najíst ani si popovídat. A to jsem si myslel, že my řeholníci máme tvrdý život. Je to docela jiná rovina! Čím rodiče musí projít, než vychovají děti, je za hranicemi všech povinností. Přece se však svého úkolu zhostí téměř pokaždé.

Je mi jasné, proč Bůh nařídil pokračování lidského rodu skrze rodičovství. Bůh musel pro nás všechny nalézt cestu, jak překročit sebe samé. Potřebujeme meze reality, která je jednoduše zde, jako cihlová zeď, jež od nás vyžaduje reakci, aniž by tu byl prostor pro volbu či „rozhodování“. To je nejlepší způsob, jak se stát svatým. Nejde o to, co děláte, ale o to, co dovolíte, aby se s vámi dělo.

Hledání Boha a svatosti se stává příliš sebevědomým, dokud člověk nedovolí, aby ho vedlo dále, než zamýšlel. Svatost přichází z toho, co dovolíme, aby na nás okolnosti života naložily, aby nám činili lidé, kteří jsou právě před námi. My se neobracíme sami, jsme obraceni.

(meditace pro 23. neděli v mezidobí)

Ladislav Kubíček Dar zbožnosti

Co si představuji pod pojmem zbožnost? Modlitbu? Návštěvu kostela? Dodržování Desatera? Zbožnost je nutno žít! Bůh musí být živě přítomný ve všem, co dělám. Vůbec tu nezáleží na úspěchu, na výsledku. Záleží na snaze, na ochotě, na vůli. Názor na zbožnost je ve světě velmi ubohý. Mnozí ji pokládají za záležitost senilních babiček. Nepřispěli jsme i my k tomuto pokřivenému pohledu na zbožnost? Je na mně osobně dost dobře vidět, že zbožnost je cosi radostného, a ne smutného či pesimistického? Je moje víra čímsi sympatickým? Zapalují? Přitahují? Neodrazují? Co o mně říkají moji nejbližší? Přijímám jejich kritiky? Reaguji na ně? Jaké chyby dělám? Jaké závěry z nich umím vyvodit? Co dělám, abych nezapomínal, že žiji před tváří Boží, ponořen v Boží lásku? Jsem zbožný vždycky a všude? Jak je to s mou zbožností při únavě? Panno Maria, tys určitě byla zbožná vždycky - pomoz!

Dar síly, statečnosti, vytrvalosti

Něco začít se nám občas podaří. Těžší je vydržet. Vytrvalost je cosi nadpřirozeného. Vydržet samotu, nepodlehnutí vlivu prostředí - to bez Ducha Svatého nejde. Život nikdy není přímočarý. Každý zažívá na duchovní cestě krize, pády, únavu. Je to přirozené, není třeba nad sebou lámat hůl. Důležité je znovu vstát, nenechat se odradit. Někdy se člověk vlivem únavy spokojí s prostředností. Jakmile mu to svědomí připomene, musí prošit dar síly. Dábel nás nesvede vždycky ke zločinu, ale třeba právě k té prostřednosti. Ta může být naší zkázkou, chce-li od nás Bůh víc. Ně-kdy nás záměrně nechá projít obdobím prázdnoty a neútech, kdy nás netěší ani modlitba, nic. To je největší pokušení. Je nutno přesto se modlit a vydržet za každou cenu, i když nás to netěší. Nabíjení akumulátoru nás nemusí těšit, ale nabíjet ho musíme. Nezahořknout! Na to čeká dábel. Obstojíme-li, Bůh nám všechno vynahradí.

Zachraňme lovosické varhany

Díky nabídce pomoci od pana Pavla Hruběše jsme začali opravovat varhany v našem kostele. Až do prosince budou probíhat s tím spojené benefiční akce. Děkujeme všem, kdo opravu podpořili finančně i všem, kteří se zapojili do přípravy a realizace této akce. Podrobnější informace najdete na internetových stránkách farnosti <https://farnostlovosice.cz/>.

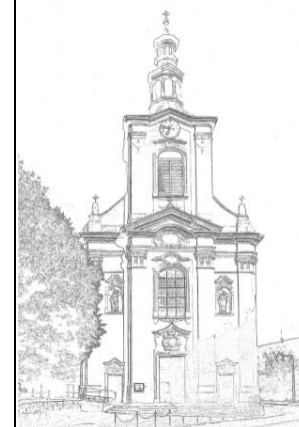
Dar bázně Boží

Bázeň Boží nemá nic společného se strachem. Není to ani bázeň otrocká. Jde o bázeň synovskou. Bázeň o druhého - bázeň, abych neztratil Boha, jeho přízeň. Abych ho neurazil svou nevděčností, neláskou, neopětováním lásky, kterou mi nabízí. Láska a bázeň Boží k sobě patří. Mám-li někoho rád, bojím se ho ztratit. Bojím se způsobit mu bolest. Kdo o dar zbožnosti a bázně Boží nestojí, je domýšlivý a pyšný. „Já jsem pánem nad vesmírem. Přetvoříme svět. Poručíme větru, dešti,“ říká a myslí to někdy docela upřímně. Lákavým a silným argumentem pro takové smýšlení je tak zvaný vědecký světový názor, v němž je tak málo vědy a tolik pychy. A výsledky? Atomové války, zamořené prostředí, ohrožená planeta. Nestačí vyčítat, nestačí pohrdat. Je nutno vyprošovat dar bázně Boží sobě i těm, kteří v tom jasno nemají. Jsme pouze služebníci, nejsme pány světa.

(z knihy Na minutu s L. Kubíčkem – Zapalují?)

Václav č. 28 (2020)

6. 9. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

23. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30

Út 17:30

St, Čt 8:00

Pá 16:30

Modlitební skupina

Út 16:30

SULEJOVICE

Kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci, v 8:00

DD Milešov

zámecká kaple

Pá 9:30

- Farní kavárna je na faře každou neděli po mši svaté.
- Náboženství dětí bude opět v úterý odpoledne.
- Od září bude mše sv. na venkově pravidelně **každou 3. neděli v měsíci v 8:00** v Sulejovicích na dalších místech budou mše při vhodných příležitostech po dohodě s místními občany.
- **12. 9. 2020 11:00** mše na památku **Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic, v kostele v Milešově.**
- Sběrka pro Svatou zemi Svatý otec František vyhlásil na neděli **13. září**, před svátkem Povýšení svatého Kříže.
- Poslední možnost přihlášení do 20. září 2020 **na kurz animátorů 2020–2022** křesťanských společenství mládeže - bude v DCŽM Křižovatka – Příchovice.
- Probíhá také **oprava hlavních dveří kostela**. Jedná se o památkově chráněné dílo. Cena za opravu 2 křídel přesahuje 100tis Kč.

Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci

Život v modlitbě

Dovoluji se, báťuško, zeptat, proč bez přestání ve dne v noci nepouštíte z rukou Evangelium a stále ho nosíte s sebou? - Proto, odpověděl, že se téměř bez přestání učím z jednoho jeho... - Čemu se učíte?, pokračoval jsem.

Křesťanskému životu, který spočívá v modlitbě. Modlitbu považuji za nejdůležitější a nejnütnější cestu ke spáse a nejpřednější povinnost každého křesťana. Modlitba představuje první stupeň a korunu zbožného života. Proto Evangelium přikazuje stále se modlit, bez přestání, jiné úkony zbožnosti mají svůj čas, ale modlitba nezná volno, bez modlitby nelze udělat nic dobrého, a bez Evangelia se nelze naučit náležitě modlitbě. Proto všichni, kdo dosáhli spásy cestou vnitřního života, jak duchovní kazatelé slova Božího, tak poustevníci a také všichni bohobojní křesťané se vždy zabývali poučením v hlubině Slova Božího, četba Evangelia pro ně byla důležitou činností. Mnozí z nich měli Evangelium ve svých rukách bez přestání a těm, kdo je prosili o poučení o spáse, dávali takovou radu: Sed' v osamělé cele a čti Evangelium.

Velmi se mi líbila tato jeho úvaha i jeho usilování o modlitbu. Zeptal jsem se ho dále: Z kterého konkrétního evangelijního místa čerpáte poučení o modlitbě?

Ze všech čtyř Evangelistů, odpověděl. Zkrátka z celého Nového Zákona, čtu jej popořádku a dlouhodobě a již jsem se začetl. Objevil jsem, že existuje postupné a spojitě učení o modlitbě v celém Evangeliu, začíná prvním Evangeliem a pokračuje přesně popořádku. Například na samém začátku je vyložena úvod k učení o modlitbě, pak forma neboli vnější vyjádření ve slovech, dále podmínky nutné pro modlitbu, prostředky, jak se jí naučit, a příklady. Nakonec tajemné učení o vnitřní, duchovní, neustálé modlitbě ve jménu Ježíše Krista, která je uváděna jako vyšší a prospěšnější než modlitba formální, potom její nutnost, blahé plody a další. Zkrátka zcela podrobné, plné poznání cvičení v modlitbě, systematicky uspořádané či postupně vyložené v Evangeliu od začátku do konce.

Když jsem to uslyšel, usmyslel jsem si, že ho požádám, aby mi to vše podrobně ukázal. Proto jsem mu řekl: Protože nejraději poslouchám a rozmlouvám o modlitbě, velmi bych si přál poznat tu tajemnou spojitost učení o modlitbě do všech podrobností. Ukažte mi, pro Boha, to vše v Evangeliu. On s tím rád souhlasil a řekl mi:

Otevři svoje Evangelium, nahlížež do něho a poznamenávej si, co ti budu říkat. (Podal mi tužku.) Okamžik, nahlédnu do svých poznámek.

Vyhledej, začal mluvit, nejprve u evangelisty Matouše šestou kapitolu a přečti si pátý až devátý verš. Zde vidíš přípravu k modlitbě neboli úvod, poučující, že ne pro marnivost a ne v hluku, ale na osamělém místě a v klidu je třeba začínat modlitbu a modlit se jen za odpuštění hříchů a sjednocení s Bohem, a ne vymýšlet si mnohé a přílišné prosby o různé světské potřeby, podobně jako pohané. Potom čti dále v téže kapitole verš devátý až čtrnáctý. Zde je ukázána forma modlitby, to znamená, jakými slovy je třeba ji pronášet. V ní je moudře obsaženo všechno nutné a potřebné pro náš život. Pokračuj ještě ve čtení, verš čtrnáctý a patnáctý téže kapitoly, a uvidíš podmínky, které je třeba zachovávat, aby modlitba byla účinná, neboť bez odprošení těch, které jsme urazili, nám ani Pán neodpustí naše hříchy. Přeji k sedmé kapitole, najdi verše sedmý až dvanáctý, prostředky k zdárné modlitbě a přísvědčení o naději: prosit, hledat, tlouci. Toto stupňované vyjádření zobrazuje častost modlitby a přednostní cvičení v ní tak, aby modlitba nejen provázela všechny činnosti, ale aby je převyšovala časem.

To představuje nejdůležitější podmínku modlitby. Příklad uvidíš ve čtrnácté kapitole evangelisty Marka, v třicátém druhém až čtyřicátém verši, kde sám Ježíš Kristus opakuje jednu a tutéž modlitbu. Podobný příklad časté modlitby ukazuje i evangelista Lukáš (Lk 11,5-14) v podobenství o neodbytné prosbě k příteli, a také v opakované dotěrné žádosti vdovy u soudce (Lk 18,1-15), vyjadřující nařízení Ježíše Krista, že je třeba vždy, v každý čas a na každém místě se modlit a nepolevovat, to znamená nezlenivět.

Po tomto zevrubném poučení se ještě objevuje v Janově Evangeliu důležité učení o tajemné vnitřní modlitbě srdce. Nejdříve se předkládá v moudrém příběhu o rozhovoru Ježíše Krista se samařskou ženou, kde se objasňuje vnitřní uctívání Boha v Duchu a pravdě, jaké si přeje Bůh, a kterým je neustálá vnitřní modlitba, jako živá voda, vyvěrající k životu věčnému (Jan 4,5-25). Dále v patnácté kapitole od čtvrtého do osmého verše se jasně líčí síla, mohutnost a nezbytnost vnitřní modlitby, to jest přebývání duše v Kristu, v stálé paměti Boží. Nakonec přečti v šestnácté kapitole téhož evangelisty verše dvacátý třetí až dvacátý pátý. Hleď, jaké se zde otvírá tajemství! Vidíš, že modlitba ve jménu Ježíše Krista neboli takzvaná Ježíšova modlitba, to jest: Pane Ježíši Kriste, smiluj se nade mnou, často a mnohokrát opakovaná, má největší sílu a pohodlně otvírá srdce a posvěcuje. Zcela jistě si toho lze všimnout na příkladu apoštolů, kteří nebyli ani celý rok učedníky Ježíše Krista, ale už se od něho naučili

modlitbu Páně, Otce náš, kterou známe od nich, a na konci svého pozemského života jim Ježíš Kristus odhalil tajemství, čeho se jim ještě v modlitbě nedostávalo, aby jejich modlitba byla naprosto zdárná. Řekl jim: „Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to." Tak se i stalo. Neboť tehdy, když se apoštolově naučili přinášet modlitbu ve jménu Pána Ježíše Krista, kolik učinili podivuhodných zázraků a jak vydatně se sami posvětili!

Vidíš nyní spojitost a plnost učení o modlitbě, tak moudře uloženého ve svatém Evangeliu? Přistoupíš-li potom i k četbě apoštolských listů, najdeš v nich také postupné učení o modlitbě. V návaznosti na předcházející poznámky ti ukáži některá místa, vysvětlující náležitosti modlitby. Tak ve Skutcích apoštolů je popsána praxe, to znamená horlivé a ustavičné cvičení prvních křesťanů, posvěcených vírou v Ježíše Krista, v modlitbě (Sk 4,31). Vypravuje se zde o plodech neboli následcích tohoto stálého přebývání v modlitbě, to je o vylití Ducha svatého a jeho darů na toho, kdo se modlí. Podobně i v šestnácté kapitole, verše dvacet pět a dvacet šest. Potom sleduj po řadě apoštolské listy a uvidíš: 1. jak nezbytná je modlitba v každé situaci v životě (Jak 5,13-16); 2. jak Duch svatý napomáhá v modlitbě (Jud 1,20-21; Řím 8,26); 3. jak je třeba stále se v duchu modlit (Ef 6,18); 4. nakolik je potřebný při modlitbě pokoj či vnitřní klid (Flp 4,6-7); 5. nakolik je nutné bez přestání se modlit (1 Sol 5,17 a 6), nakonec si všimneme, že je nutno modlit se nejen za sebe, ale za všechny (1 Tím 2,1-5).

Takto, dlouhodobým a pozorným včítáním se, je možné nalézt ještě mnohé odhalení tajemných poznání, ukrytých v Božím slovu, která unikají jen občasnému a zběžnému čtení. Všiml sis z toho, co jsem ti nyní ukázal, jak moudře a jak postupně, to jest skrytou systematickou spojitostí, odhaluje Nový zákon poučení Pána našeho Ježíše Krista o předmětu, který jsme nyní sledovali? V jakém nádherném pořádku je postupně rozloženo u všech čtyř Evangelistů?

Tak například u svatého Matouše vidíme přistoupení či úvod k modlitbě, formu, podmínky a další. Jdeme-li dále, u svatého Marka nacházíme příklady, u svatého Lukáše podobenství a u svatého Jana tajemné cvičení ve vnitřní modlitbě, třebas i u všech Evangelistů (krátce či šířeji) se to vše nalézá. Ve Skutcích apoštolů je zobrazena praxe a následky modlitby, v listech apoštolských, jako i v samé Apokalypse, mnohé náležitosti nerozlučně spjaté s modlitbou... Proto se spokojují pouze s Evangeliem při učení všech cest k spasitelnému životu.

(z knihy Upřímná vyprávění Poutníka svému duchovnímu otci)